

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του Σχεδίου Νόμου «περί ρυθμίσεως θεμάτων τινών ασφαλίσεως εργαζομένων εις ιδιαιζόντως βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα».

Προς την Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Ὡς γνωστόν, βασικαὶ προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως, λόγω γήρατος, ἐκ τοῦ Ι.Κ.Α. εἶναι :

- α) ἡλικία 65 ἐτῶν (60 διὰ γυναῖκας) καὶ ἐπὶ πλέον
- β) 4.050 ἡμέρη ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει.

2. Ἡ νομοθεσία τοῦ Ι.Κ.Α. (Α.Ν. 1846/51 ἄρθρ. 20 καὶ Ν.Δ. 4194/1950 ἄρθρ. 5) παρέβλεψε, τὴν δυνατότητα συνταξιοδοτήσεως ὑπὸ ἡπιωτέρας προϋποθέσεις, ἤτοι, ἀπὸ ἡλικίας 60 ἐτῶν (55 διὰ γυναῖκας), τῶν ἀπασχολουμένων ἐπὶ μακρὸν εἰς ιδιαιζόντως βαρέα καὶ ἀνθυγιεινά επαγγέλματα, καθοριζόμενα διὰ Κανονισμοῦ.

Ἡ πρόβλεψις αὕτη ἐβασίσθη εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς βαρέα καὶ ἀνθυγιεινά επαγγέλματα, λόγω τῶν ὥρων καὶ συνθηκῶν ἀπασχολήσεώς των, υφίστανται πῶρον φθορὰν, εἰς βαθμὸν, ὥστε νὰ ἀνυπαρξάνται νὰ ἀποσυρθοῦν ἀπὸ τὴν ἐνεργὸν δρᾶσιν, πρὶν συμπληρώσουν τὴν ἡλικίαν τῶν 65 ἐτῶν καὶ οὕτω νὰ μεσολαβῆ διάστημα κατὰ τὸ ὅποιον στεροῦνται παντὸς εἰσοδήματος διότι φῦτε μισθὸν λαμβάνουν, οὔτε σύνταξιν.

3. Ἀπὸ 1.1.1964 ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ὁ Κανονισμὸς βαρέων καὶ ἀνθυγιεινῶν ἐπαγγελμάτων ἐνταχθεὶς ἤδη, ὡς ἄρθρον 104 εἰς τὸν Κανονισμὸν Ἀσφαλίσεως τοῦ Ι.Κ.Α., ὅστις καθώρισε τὰ τοιαῦτα επαγγέλματα, ὡς καὶ τὰς χρονικὰς προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως κ.λ.π.

4. Εἰδικαὶ —πρόσθετοι— πόροι τοῦ Ι.Κ.Α. διὰ τὴν ἐπιβάρυνσιν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων περὶ συνταξιοδοτήσεως ὑπὸ εἰδικῆς ἡπιωτέρας προϋποθέσεις, τῶν ἀπασχολουμένων ἐπὶ μακρὸν εἰς ιδιαιζόντως βαρέα καὶ ἀνθυγιεινά επαγγέλματα εἶναι :

α) Πρόσθετος εἰσφορὰ τῶν ἐν λόγω ἡσραλισμένων 1,5 %.

β) 0,70 % τῆς ὑπὲρ τοῦ παρὰ τῷ Ο.Α.Ε.Δ. Λ/σμοῦ Στρατεύσεως εἰσφορᾶς. Ὁ πόρος οὗτος ὑπολογίσθη, κατὰ τὴν ἐναρξίν ἐφαρμογῆς τοῦ Κανονισμοῦ περὶ βαρέων καὶ ἀνθυγιεινῶν ἐπαγγελμάτων, ὅτι ἀντιπροσώπευε ποσοστὸν 3 % τῶν ἀποδοχῶν τοῦ συνόλου τῶν τότε καλυπτομένων μισθωτῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν καλυπτομένων μισθωτῶν ἀνῆλθετο :

τῷ 1960 (ἐναρξίν ἐφαρμογῆς Κ.Β.Α.Ε.) εἰς 180.000 περίπου.

τῷ 1974 εἰς 350.000 περίπου.

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν 11 ἐτῶν ἐφαρμογῆς τῶν εἰδικῶν διατάξεων οἱ βᾶσει τούτου καταστάντες συνταξιοῦχοι ὑπολογίζονται εἰς 45.000 περίπου.

6. Ἡ ἐπινοηθεῖσα τῷ 1963 ἀναλογιστικὴ μελέτη, εἶχεν ὑπολογίσει ὅτι, διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ἐπιβάρυνσεως τοῦ Ι.Κ.Α. ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Κανονισμοῦ βαρέων καὶ ἀνθυγιεινῶν ἐπαγγελμάτων κατὰ τὴν πρώτῃν πενταετίαν τῆς ἐφαρμογῆς του (συνταξιοδοτήσεως 5 ἐτῶν ἐνωρίτερα), ἦτο ἀναγκαία πρόσθετος εἰσφορὰ τῶν καλυπτομένων ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ἴση πρὸς 6,3 % τῶν ἀποδοχῶν των.

Παρὰ ταῦτα τὸ Ι.Κ.Α. ἐπρωικοδοτήθη τότε μόνον μὲ :

α) Πρόσθετον εἰσφορὰν τῶν καλυπτομένων μισθωτῶν ἐξ 1,5 % τῶν ἀποδοχῶν των καὶ

β) ποσοστὸν 0,70 % τῆς ὑπὲρ τοῦ Λ/σμοῦ Στρατεύσεως (τὸτε Ο.Α.Α.Α. ἤδη δὲ Ο.Α.Ε.Δ.) εἰσφορᾶς, ὑπὲρ ἀντιπροσώπευε τότε ποσοστὸν 3 % τῶν ἀποδοχῶν τῶν καλυπτομένων ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ.

Δέον νὰ σημειωθῆ, ὅτι, ὡς προελέχθη ἡ εἰσφορὰ ἐκ τοῦ Λ/σμοῦ Στρατεύσεως, εἶχεν ὑπολογισθῆ ὅτι ἀντιστοιχοῦσε εἰς ποσοστὸν 3 % τῶν ἀποδοχῶν τῶν μισθωτῶν τούτων, μὲ βᾶσιν τὸν ἀριθμὸν τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καλυπτομένων ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ.

7. Λόγω τῆς ἐπελευθύνσεως ἔκτοτε, σοβαρᾶς διαφοροποιήσεως εἰς τοὺς παράγοντας ἐφ' ὧν ἐβασίσθη ὁ ἄνω ὑπολογισμὸς, κυρίως δὲ λόγω τῆς σημαντικῆς διογκώσεως τοῦ

2-11-25
ἀριθμοῦ τῶν καλυπτομένων προσώπων, ἡ ὡς ἄνω σεῖρα δὲν ἔστι μόνον δὲν κάλυπται τὸ ὑπολογισθὲν τότε 3 % ἀλλὰ δὲν ἀνέργεται οὔτε εἰς ποσοστὸν 2 %.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἐπὶ τῆς ἀναλογιστικῆς μελέτης τοῦ 1963 ὑπολογισθεῖσα διὰ τὰ 5 πρώτα ἔτη λειτουργίας τοῦ θεσμοῦ, ὡς ἀναγκαία εἰσφορὰ 6,3 % τῶν ἀποδοχῶν τῶν καλυπτομένων μισθωτῶν διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ἐπιβάρυνσεως τοῦ Ι.Κ.Α. ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν εἰδικῶν διατάξεων, προφανῶς εἶναι ἐκτὸς πραγματικότητος, δοθέντος ὅτι παρήλθον ἤδη 11 ἔτη ἐφαρμογῆς τούτων.

Ἰπὸ τὰ δεδομένα ταῦτα, εἶναι προφανές ὅτι ἡ χρηματοδότησις τοῦ Ι.Κ.Α. δὲν εἶναι ἐπιπέτουσα καὶ ὅτι ἡ ἀντιμετώπισις τῶν προσθέτων δαπανῶν τούτου, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν εἰδικῶν διατάξεων, ἐνεργεῖται, ἀπὸ μακροῦ, ἀντιμέτωποι τῶν γενικῶν ἐσόδων τοῦ Ι.Κ.Α., ἤτοι διὰ φορολογίσεως τῶν οικονομικῶν δυνατοτήτων τούτου, εἰς βᾶρος τοῦ συνόλου τῶν ἡσραλισμένων καὶ συνταξιοῦχων αὐτοῦ.

8. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία παρουσιάζει σοβαρώτατον κενόν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν προδιορισμὸν τῶν ὑπικτέων εἰς τὸ εἰδικὸν συνταξιοδοτικὸν καθεστὸς τῶν ἀπασχολουμένων εἰς ιδιαιζόντως βαρέα καὶ ἀνθυγιεινά επαγγέλματα.

Ὁ Νόμος προβλέπει τὴν ρύθμισιν τοῦ θέματος διὰ Κανονισμοῦ, ἐγκρινομένου, κατὰ τὴν γενικὴν διαδικασίαν περὶ ἐγκρίσεως ἔλων τῶν Κανονισμῶν τοῦ Ι.Κ.Α. (πρότασις Δ.Σ. Ι.Κ.Α. ἐγκρίσις Ὑπουργοῦ).

Σημειωτέον ὅτι εἶχον διατυπωθῆ καὶ διατυποῦνται πλεῖστα καὶ δεξιότατα ἐπικρίσεις, καθ' ἃς ἔλας ἀδικαιολογήτως ὑπήχθησαν εἰς τὸν Κανονισμὸν ὠρισμένα επαγγέλματα.

9. Κατεβλήθη προσπάθεια ὥστε νὰ ἀποτραπῆ ὁ κίνδυνος εἰσοδοχῆς, περαιτέρω, εἰς τὸν Κανονισμὸν ἐπαγγελμάτων, τὰ ὅποια δὲν ἔπρεπε κανονικῶς νὰ ὑπαχθοῦν εἰς αὐτόν.

Οὕτω, συνεστήθη ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ι.Κ.Α. γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ κρίσεως ὑποβαλλομένων αἰτήσεων περὶ (ἐπιγωγῆς εἰς τὸν Κανονισμὸν Βαρέων καὶ ἀνθυγιεινῶν ἐπαγγελμάτων).

Ἐξ ἄλλου συνεστήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Κοινῆ Ὑπηρεσιῶν Ἐπιτροπὴ εἰδικῶν πρὸς μελέτην καὶ καθορισμὸν τῶν κριτηρίων ὑπαγωγῆς εἰς τὸν Κανονισμὸν Βαρέων καὶ ἀνθυγιεινῶν ἐπαγγελμάτων.

10. Αἱ ἐνέργειαι αὗται δὲν ἀπεδείχθησαν ἱκαναὶ νὰ δώσουν λύσιν εἰς τὸ πρόβλημα.

Ἐκ τοῦ λόγου τούτου, ἡ Διοίκησις ἀπὸ μακροῦ χρόνου κατέστη ἐπιφυλακτικὴ κατὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ὑπεβαλλομένων αὐτῇ αἰτημάτων διαφόρων ἐπαγγελμάτων, περὶ εἰσοδοχῆς εἰς τὸν Κανονισμὸν.

Εἰς τοὺς ἄνω λόγους ὀφείλεται προφανῶς τὸ γεγονός ὅτι ἀπὸ μακροῦ χρόνου δὲν ὑπήχθη εἰς τὸν Κανονισμὸν οὐδεμία νέα κατηγορία εργαζομένων.

11. Οὕτω παραμένουν ἐν ἐκκρεμότητι, ἀπὸ ἐτῶν, αἰτήσεις πολλῶν κατηγοριῶν εργαζομένων, ὠρισμένα δὲ τούτων προβάλλουν ἤδη κατὰ τρόπον ἐντονώτατον, τὰ σχετικὰ αἰτήματά των, τὰ ὅποια, ὡς πρὸς ὠρισμένα επαγγέλματα εἶναι ἐνδεχομένως βᾶσιμα.

12. Τὸ γεγονός τούτο, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀνάγκην ὅπως τεθῆ τέρμα εἰς μίαν κατάστασιν, προκλοῦσαν οὐβάρῃς ἐπιβάρυνσεις τοῦ Ι.Κ.Α., ὑπὲρ ὠρισμένων κατηγοριῶν εργαζομένων, εἰς βᾶρος τοῦ συνόλου τῶν ἡσραλισμένων, ἐπιβάλλει, καθ' ἡμᾶς, τὴν ἄμεσον ἐπὶ νέων βᾶσεων, ἀντιμετώπισιν τοῦ ὅλου θέματος, τῶν ὥρων ἀσφαλίσεως καὶ συνταξιοδοτήσεως ἐκ τοῦ Ι.Κ.Α., τῶν ἀσκούντων ιδιαιζόντως βαρέα καὶ ἀνθυγιεινά επαγγέλματα, ἥτις καὶ σκοπεῖται διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ὑπὸ κρίσιν Σχεδίου Νόμου, καλύπτοντος τὰς δύο ὁψεις τοῦ προβλήματος ἤτοι :

α) Τὴν οικονομικὴν, ἀφορῶσαν τὸ Ι.Κ.Α. καὶ ἀνυπομένῃν εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς προσθέτου εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ

β) τὴν κοινωνικὴν, ἀφορῶσαν τοὺς εργαζομένους καὶ ἀνυπομένῃν εἰς τὴν ταχέαν καὶ δικαίαν κρίσιν τῶν αἰτήσεων

υπαγωγής εις τὸ εἰδικὸν καθοριστῶς συνταξιοδοτήσεως τῶν ἀπασχολουμένων εἰς ἰδιαζόντως βαρέα καὶ ἀνθυγιεινὰ ἐπαγγέλματα.

Εἰδικώτερον :

Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Σχεδίου προβλέπεται :

α) αὐξήσις τῆς προσθέτου ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Συντάξεων Ι.Κ.Α. εἰσφορᾶς τῶν καλυπτομένων μισθωτῶν ἀπὸ 1,5 % εἰς 4 % καὶ

β) θέσεισις προσθέτου ὑπὲρ τοῦ Ι.Κ.Α. ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς ἐξ 1 %.

Διὰ τῆς τριτύτης ρυθμίσεως προσδοκᾶται ὅτι, διὰ τὴν προσεχῆ πενταετίαν, τὸ Ι.Κ.Α. δὲν θὰ ἔχῃ ἐλλείμματα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Κανονισμοῦ βαρέων καὶ ἀνθυγιεινῶν ἐπαγγελμάτων.

Ἐν ἄρθρῳ 2 προβλέπεται ἡ σύστασις, διὰ τοῦ Νόμου, Εἰδικῶν Τεχνικῶν Ὁργάνων, προσφόρου συνθέσεως τὸ ὅποιον θὰ ἀποφάνηται ἐπὶ τῶν παραπεπομένων αὐτῶν αἰτήσεων τῶν ἐνδιαφερομένων κατηγοριῶν ἐργαζομένων, περὶ εἰσδοχῆς των εἰς τὸν Κ.Β.Α.Ε.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 ὀρίζεται ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸ ἄνω Συμβούλιον ὡς μελῶν μετὰ ψήφου καὶ ἀνὰ ἑνὸς ἐκπροσωποῦ τῶν ἐργαζομένων καὶ τῆς οἰκείας ὀργανώσεως τῶν ἐργοδοτῶν.

Περαιτέρω καθορίζεται εἰδικὴ-διαδικασία τροποποιήσεως τῶν κειμένων διατάξεων διὰ τὴν ὑπαγωγὴν νέων ἐργασιῶν ἢ εἰδιωκότητων εἰς τὸ, περὶ οὗ ὁ λόγος, εἰδικὸν καθοριστῶς συνταξιοδοτήσεως τῶν ἀπασχολουμένων εἰς ἰδιαζόντως βαρέα καὶ ἀνθυγιεινὰ ἐπαγγέλματα.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παρέχεται ἡ εὐχέρεια ἐπαναφορᾶς εἰς τὸ Συμβούλιον πρὸς κρίσιν περιπτώσεων ἐπορισθεισῶν ὑπὸ τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1975

Ὁ Ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν
Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΕΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Νόμου «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν ἀσφαλίσεως ἐργαζομένων εἰς ἰδιαζόντως βαρέα καὶ ἀνθυγιεινὰ ἐπαγγέλματα.

Ν.Δ.4104/1960

Ἄρθρον 5.

«2. Ἡ παρὰ τὸν 5 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α.Ν.1846/51 ἀντικείμενα ὡς ἀκολουθῶς :

«5. Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος συντελήσῃ τὸν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 ἢ 1α τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας, ἐξ ὧν ἀνὰ ἑκάστην τοῦλάχιστον καθ' ἑκάστην τῶν πέντε ἡμερολογιακῶν ἐτῶν τῶν ἀμέσως προηγούμενων τοῦ ἔτους καθ' ὃ ὑποβάλλεται ἢ αἰτήσεις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως, δικαιούται συντάξεως γήρατος ἡλαττωμένης κατὰ τὸ 1/200 τῆς πλήρους μηνιαίας συντάξεως, δι' ἑκάστην μῆνα ἐλλείποντα ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 καὶ 1α ἀντιστοίχως τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένων ὁρίων ἡλικίας, ἐφ' ὅσον συντελήσῃ τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένου καὶ τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένης.

Ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν αὐτῶν ὁρίων ἡλικίας, ἔτσι, τοῦ 60οῦ προκειμένου περὶ ἀρρένων καὶ τοῦ 55ου προκειμένου περὶ θηλέων, δικαιούνται συντάξεως συντηρουσῶν τῶν προϋποθέσεων τῶν παρ. 1 καὶ 1α καὶ δὲ, ἄνευ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω μειώσεων, οἱ ἠσφαλισμένοι οἱ ἐπὶ μακρὸν ἀπασχολούμενοι εἰς ἰδιαζόντως βαρέα καὶ ἀνθυγιεινὰ ἐπαγγέλματα καθοριζόμενα διὰ κανονισμοῦ διὰ τὸ ὅποιοι θέλουν καθυποσθῆ, πλὴν τοῦ χρόνου ἀπασχολήσεως εἰς τὰ ἐν λόγῳ ἐπαγγέλματα καὶ πᾶν σχετικὸν μετὰ τὴν συνταξιοδο-

τήσιν τούτων ζήτημα. Ἐγγαμος ἠσφαλισμένη μετ' ἀνηλικίων τέκνων ἢ ἐν χηρείᾳ τελοῦσα μετ' ἔτος τῆς ἡλικίας της καὶ 5.500 τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας, δικαιούται συντάξεως λόγῳ γήρατος ἡλαττωμένης κατὰ 1/200 τῆς πλήρους μηνιαίας συντάξεως δι' ἑκάστην μῆνα ἐλλείποντα ἐκ τοῦ 55ου ἔτους τῆς ἡλικίας της, τὸ ποσὸν τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ προβλεπομένου κατωτάτου ὁρίου συντάξεως, ἐφ' ὅσον δὲν τυγχάνει συνταξιούχος τοῦ Ι.Κ.Α., τοῦ Δημοσίου. Ν.Π.Δ.Δ. ἢ ἐτέρου Ὁργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως».

Π.Υ.Σ.209/13.12.63

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.2054/1952, τῶν ἄρθρων 33 καὶ 35 τοῦ Ν.Δ/τος 2961/1954, ὡς τροποποιηθέντα ἰσχύουν νῦν κ.λ.π.

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ.472/1963 ἀπόφασιν τοῦ Δ.Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων (Ι.Κ.Α.), ὑποβληθείσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ.101964/31.10.63 ἀναφορᾶς τοῦ Ι.Κ.Α. πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ.10407/17.10.63 ἀναφορὰν τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος πρὸς τὸ Δ.Σ. τοῦ Ι.Κ.Α.

4. Εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ/τος 4104/1960 προβλεπομένου Κανονισμοῦ περὶ βαρέων καὶ ἀνθυγιεινῶν ἐπαγγελμάτων καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης ἐνισχύσεως τῶν ἐσόδων τοῦ Ι.Κ.Α. διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπιβαρύνσεων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ τοιοῦτου Κανονισμοῦ.

5. Οἰκονομικοαναλογιστικὴν μελέτην ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ περὶ βαρέων καὶ ἀνθυγιεινῶν ἐπαγγελμάτων, ἀποφασίζει :

1. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1964, τὸ ἡμῖσις τῆς ὑπὸ τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Ν. 2054/1952 προβλεπομένης καὶ καθοριζομένης εἰδικῆς εἰσφορᾶς ἀποτελεῖ πόρον τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ ΙΚΑ, μειουμένου ἐπίσης εἰς τὸ ἡμῖσις ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, τοῦ ποσοῦ τοῦ, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις μεταφερομένου ἐκ τοῦ ΙΚΑ εἰς πίστωσιν τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας διὰ τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν τοῦ Ν. 2054/1952.

2. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1964, αὐξάνεται κατὰ 1,5 % ἢ ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ ΙΚΑ εἰσφορὰ τῶν ἠσφαλισμένων, τῶν ἀπασχολουμένων εἰς εἰδικότητος ἀναφερομένας εἰς τὸν Κανονισμὸν «περὶ βαρέων καὶ ἀνθυγιεινῶν ἐπαγγελμάτων».

3. Ἐκ τῶν κατὰ τὴν 31.12.63 ἀποθεματικῶν τοῦ παρ. τῶ Ὁργανισμῶ Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας Εἰδικῶν Λογαριασμοῦ Ν. 2054/52, ποσὸν δραχμῶν ἐξήχοντα ἑκατομμυρίων (60.000.000), μεταφέρεται εἰς πίστωσιν τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ ΙΚΑ μέχρι 31 Ἰανουαρίου 1964, τὸ βραδύτερον.

Ἡ παροῦσα κυρωθῆσεται νομοθετικῶς.

Ἀριθ. 101960/1.653 Ἀπόφ. Ὑπ. Ἐργασίας

Περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ «περὶ βαρέων καὶ ἀνθυγιεινῶν ἐπαγγελμάτων». (ΦΕΚ 567/21.12.63 τ. Β').

(Ἐκδοθεῖσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Α.Ν. 1846/51, τὰς διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α.Ν. 1846/51 ὡς ἀντεκατεστάθη, δ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 4104/60 μετὰ προτάσε τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ τὰς ἀπὸ 22.10.1963 καὶ 10.12.1963 γνωμοδοτήσε τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, ὑποβληθείσας διὰ τὴ ὑπ' ἀριθ. 101.964/31.10.1963 καὶ 120.219/16.12.1963 ἀνφορῶν τοῦ Ἰδρύματος).

Ἀποφασίζομεν :

Ἐγκρίνομεν τὸν Κανονισμὸν «περὶ βαρέων καὶ ἀνθυγιεινῶν ἐπαγγελμάτων ἐξ ἄρθρων 5, ἔχοντα ὡς ἀκολουθῶν

Άρθρον 1.

1. Είς την ρύθμισιν του παρόντος Κανονισμού υπάγονται οί εκ των ήσφαλισμένων εις τον Κλάδον Συντάξεων του ΙΚΑ άπασχολούμενοι εις τινα ή τινάς των κάτωθι ειδικώς άπαιθιμουμένων ιδιζόντως βαρειών και άνθυγιεινών εργασιών και υπό την έναντι μιās εκάστης τούτων ειδικότητα.

Έργασίαι.

α) Μεταλλεία, Λιγνιτωρυχεία, Όρυχεΐα και Λατομεία πάσης φύσεως, Άσβεστοποιεία.

β) κλπ.

Ειδικότητες

Τό προσωπικόν τό άπασχολούμενον άμέσως εις τά εργατάξια έξορύξεως των προϊόντων τούτων, έξαιρουμένων των θυρωρών και του προσωπικού γραφείων, έστω και έντός των εργαταξίων παρεχόντων τάς υπηρεσίας των.

Α. Υπ. Έργασίας 22737/1.199/1966 «Περί τροποποιήσεως του άρθρου 104 του Κανονισμού Άσφαλίσεως του Ι.Κ.Α.».

Άρθρον 4.

Ίδιζόντως βαρείαι και άνθυγιειναι εργασίαι.

1. Είς την υπό του δευτέρου έδαφ. τής παρχγ. 5 του άρθρου 28 του Α.Ν. 1846/51, ως άντικατεστάθη υπό τής παρχγρ. 2 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 4104/60, καθιερουμένην ειδηγήν προστασίαν, υπάγονται οί εκ των ήσφαλισμένων εις τον Κλάδον Συντάξεων του ΙΚΑ άπασχολούμενοι εις τινα ή εις τινάς των κάτωθι ειδικώς άπαιθιμουμένων ιδιζόντως βαρειών και άνθυγιεινών εργασιών και υπό την έναντι μιās εκάστης τούτων ειδικότητα :

Έργασίαι :

Α' 1) Μεταλλεία, Λιγνιτωρυχεία, Όρυχεΐα, Λατομεία πάσης φύσεως, Άσβεστοποιεία.

2) κλπ.

Ειδικότητες :

Τό προσωπικόν τό άπασχολούμενον άμέσως εις τά εργατάξια έξορύξεως των προϊόντων τούτων, έξαιρουμένων των θυρωρών και του προσωπικού γραφείων, έστω και έντός των εργαταξίων παρεχόντων τάς υπηρεσίας των, ως και οί άπασχολούμενοι εις καμινίαν και έμπλουτισμόν.

Νόμος υπ' αριθ. 4350/1964.

Περί κυρώσεως τής υπ' αριθ. 209/13.12.63 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου απερί θέσεως έν ισχύι του υπό του Ν.Δ. 4104/1960 προβλεπομένου Κανονισμού περι βαρειών και άνθυγιεινών επαγγελμάτων και περι ένισχύσεως των έσόδων του ΙΚΑ» και περι ρυθμίσεως θεμάτων τινών εφαρμογής του Κανονισμού βαρειών και άνθυγιεινών επαγγελμάτων. (ΦΕΚ 126/30.7.64 τ. Α΄).

Άρθρον 1.

Κυρούται άφ' ης έξεδόθη ή υπ' αριθ. 209/13.12.1963 πράξις του Υπουργικού Συμβουλίου δημοσιευθεΐσα εις τό υπ' αριθ. 225/21.12.63 ΦΕΚ, τεύχος Α΄ έχουσα ούτω.

(δρα άνωτέρω)

Άρθρον 2.

Έν τέλει του πρώτου έδαφίου τής παρ. 6 του άρθρου 12 του Ν.Δ. 4104/1960 προστίθεται διάταξις, έχουσα ούτω :

«Προκειμένου περι ήσφαλισμένων υπαγομένων εις τάς διατάξεις του Κανονισμού βαρειών και άνθυγιεινών επαγγελμάτων τά άνωτέρω όρια ηλικίας των 65 ή 60 έτών μειούνται κατά 5 έτη εφαρμοζομένων όπωσδήποτε των διατάξεων του έδαφίου γ' τής παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ως άνω Κανονισμού».

Ν. 2054/1952.

«Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τής νομοθεσίας περι στρατευομένων μισθωτών».

Άρθρον 1.

1. Διά την επιδότησιν των στρατευομένων μισθωτών οί επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις, Ίδρύματα, Όργανισμοί και εργασίαι έν γενει οίασδήποτε μορφής, φύσεως σκοπού και ένδικότητος, καθώς και τό Δημόσιον, οί Δόμοι, Κοινότητες και τά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, έφ' όσον άπασχολούσιν έντός των όρίων τής Χώρας προσωπικόν ελληνικής υπηκοότητος, συνδεόμενον μετ' αυτών διά σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου, ύποχρεούνται ήπως, από τής πρώτης του μεθεπομένου τής δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου μηνός, καταβάλλουν εις τό Ίδρυμα Κοινωνικών Άσφαλίσεων ειδικήν εισφοράν επί των πάσης φύσεως άποδοχών του προσωπικού αυτών τούτου άδιακρίτως φύλου.

2. Η κατά τ' άνωτέρω ειδική εισφορά όρίζεται ως κάτωθι :

α) Διά τους επαγγελματίας και βιοτέχνας τής χώρας και βιομηχανικάς επιχειρήσεις έπαρχιών εις 1 %.

β) Διά βιομηχανικάς επιχειρήσεις λειτουργούσας έντός των όρίων τής τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας εις 2 %.

γ) Διά τους λοιπούς ύποχρέους τής παρ. 1 εις 1 %.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περί ρυθμίσεως θεμάτων τινών ασφαλίσεως εργαζομένων εις ιδιζόντως βαρέα και άνθυγιεινά επαγγέλματα.

Άρθρον 1.

1. Η ύπερ του Κλάδου Συντάξεων του Ι.Κ.Α. πρόσθετος εισφορά των μισθωτών των άπασχολομένων εις εργασίας ή ειδικότητας, χαρακτηριζομένης ως υπαγομένης εις ιδιζόντως βαρέα και άνθυγιεινά επαγγέλματα, περι ών τό άρθρον 104 του Κανονισμού Άσφαλίσεως του Ι.Κ.Α. όρίζεται εις 4% των, εις εισφοράν ύπερ Ι.Κ.Α., ύποκειμένων άποδοχών των.

2. Όρίζεται ύπερ του Κλάδου Συντάξεων του Ι.Κ.Α. εισφορά των εργαζομένων των, περι ών ή προηγούμενη παράγραφος μισθωτών, ίσης προς 1% των, εις εισφοράς ύπερ Ι.Κ.Α. ύποκειμένων άποδοχών των μισθωτών τούτων.

Άρθρον 2.

1. Συνιστάται παρά τω Ι.Κ.Α. Συμβούλιον Κρίσεως Βαρειών και Άνθυγιεινών Επαγγελμάτων, αρμοδιότης του όποιου είναι ή βάζει των πραγματικών συνθηκών εργασίας και των άναγκών αυτής, των επιστημονικών θεομένων και των κρατουσών διεθνώς άντιλήψεων, γνωμοδότησις περι των εργασιών ή ώρισμένων άπασχολομένων εις αυτάς ειδικότητων, αίτινες ζέον να υπαχθούσιν εις τά κατά την νομοθεσίαν του Ι.Κ.Α. καθοριζόμενα ως ιδιζόντως βαρέα και άνθυγιεινά επαγγέλματα.

2. Τό υπό τής προηγούμενης παραγράφου συνιστώμενον Συμβούλιον Κρίσεως Βαρειών και Άνθυγιεινών Επαγγελμάτων (Σ.Κ.Β.Α.Ε.) άποτελείται εκ των κάτωθι μελών :

α) Είς Καθηγητής ή Υφηγητής Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου τής έδρας τής Υγειονόμης.

β) Είς Καθηγητής ή Υφηγητής του Έθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, τής Σχολής Μηχανολόγων—Ηλεκτρολόγων.

γ) Είς Καθηγητής ή Υφηγητής τής έδρας τής Χημείας τής Φυσικομαθηματικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών ή τής Σχολής Χημικών Μηχανικών του Έθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

δ) Είς Καθηγητής τής έδρας τής Επαγγελματικής και Βιομηχανικής Υγειονόμης τής Υγειονομικής Σχολής Αθηνών ή έν έλλείψει τούτου, εις Υγειονολόγος ίατρός τής εργασίας.